

Łask, dnia 23 października 2020 roku

Sygn. akt PR Pa 93.2020

Wojewódzki Sąd Administracyjny

w Łodzi

URZĄD GMINY w DOBRONIU
Sekretariat
Wpłynęło dn. 30. PAZ. 2020

za pośrednictwem:

P. KAUZMAREK

Rady Gminy w Dobroniu

394/10130

Skarżący: Prokurator Prokuratury Rejonowej w Łasku, ul. Przemysłowa 5, 98-100 Łask

Organ: Rada Gminy w Dobroniu, ul. 11 Listopada 9, 95-082 Dobroń

SKARGA

Na podstawie art. 8 § 1, art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 3 w zw. z art. art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 ze zm.) – zwanej dalej: p.p.s.a.,

zaskarżam

uchwałę nr III/26/19 Rady Gminy w Dobroniu z dnia 28 lutego 2019 roku w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego dróg gminnych i dróg będących w zarządzie gminy na cele niezwiązane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego - **w części, tj.** w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w § 3 ust. 3 i 4 uchwały, dotyczącego posługiwania się terminem „roku kalendarzowego”, a w części dotyczącej § 3 ust. 4 uchwały – również obliczania rocznych stawek opłat za niepełny rok kalendarzowy proporcjonalnie do liczby miesięcy umieszczenia urządzenia w pasie drogowym

Zaskarżonej uchwale **zarzucam:**

naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. 7 i 94 Konstytucji RP oraz art. 40 ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1986 roku o drogach publicznych:

- poprzez posłużenie się terminem „roku kalendarzowego” przy ustaleniu opłaty za zajęcie pasa drogowego, podczas, gdy art. 40 ust. 5 ww. ustawy posługuje się wyłącznie terminem „roku”,
- poprzez ustalenie rocznych stawek opłat za niepełny rok kalendarzowy proporcjonalnie do liczby miesięcy umieszczenia urządzenia w pasie drogowym podczas, gdy z treści art. 40 ust. 5 ww. ustawy wprost wynika, że za umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego przez okres krótszy niż rok, opłata za zajęcie pasa drogowego obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni zajęcia pasa drogowego.

Na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a.

wnoszę o:

stwierdzenie nieważności zaskarżonego zapisu uchwały

UZASADNIENIE

Zgodnie z treścią § 3 ust. 3 uchwały nr III/26/19 Rady Gminy w Dobroniu z dnia 28 lutego 2019 roku w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego dróg gminnych i dróg będących w zarządzie gminy na cele niezwiązane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego „Roczne stawki opłat w wysokości określonej w ust. 1 obejmują pełny rok kalendarzowy umieszczenia urządzenia w pasie drogowym”. Z kolei ust. 4 tego przepisu stanowi, że „Za niepełny rok kalendarzowy wysokość opłaty obliczana jest proporcjonalnie do liczby miesięcy (wliczając miesiące niepełne) umieszczenia urządzenia w pasie drogowym”.

Zaskarżona uchwała jest aktem prawa miejscowego. Zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji RP, akty prawa miejscowego są źródłami prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Stosownie do treści art. 94 Konstytucji RP, akty prawa miejscowego uchwalane przez organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy

administracji rządowej, są ustanawiane na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawach. Powyższe oznacza, że materia prawa miejscowego nie może wykraczać poza zakres upoważnienia ustawowego i musi być zgodna z treścią przepisów ustawy upoważniającej oraz pozostawać w zgodzie z treścią innych ustaw i przepisów wykonawczych. Materia prawa miejscowego może jedynie uzupełniać regulacje ustawowe wyłącznie w kwestiach wyraźnie wskazanych w upoważnieniu. Przekroczenie granic zakresu upoważnienia ustawowego do wydania aktu prawa miejscowego, zawsze stanowi istotne naruszenie prawa, nawet wówczas, gdy jest wynikiem błędnej wykładni przepisu upoważniającego lub dążeniem organu stanowiącego do osiągnięcia rezultatów moralnie (społecznie) uzasadnionych.

Zgodnie z art. 40 ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych za umieszczenie urządzenia w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim przez okres krótszy niż rok opłata obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia urządzenia w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim. Tymczasem treść § 3 ust. 4 zaskarżonej uchwały przewidywała, że za niepełny rok kalendarzowy umieszczenia urządzenia w pasie drogowym wysokość rocznych stawek opłat za zajęcie pasa drogowego jest proporcjonalna do liczby miesięcy. Przyjęcie innego, niż przewidziany w ustawie, sposobu obliczania opłaty za zajęcie pasa drogowego stanowi istotne naruszenie prawa, gdyż jest wykroczeniem poza przyznane ustawą kompetencje. Stanowi niedopuszczalną modyfikację regulacji ustawowej. Nadto przepis art. 40 ust. 5 ustawy o drogach publicznych w ogóle nie odnosi się do „roku kalendarzowego” umieszczenia urządzenia w pasie drogowym, a ogólnie do „roku”, a zatem wprowadzenie w § 3 ust. 3 i 4 zaskarżonej uchwały przymiotnika „kalendarzowy” jest dodaniem określenia nieprzewidzianego ustawą upoważniającą. Jak stwierdził WSA w Poznaniu w wyroku z 19 czerwca 2018 r. sygn. III SA/Po 274/18 (LEX nr 2513931) nieuprawnione jest użycie w uchwale rady gminy pojęcia „rok kalendarzowy”, gdyż modyfikuje treść ustawowego pojęcia „rok” jako okresu pobierania opłaty, określonego w art. 40 ust. 5 ustawy o drogach publicznych. Początek roku kalendarzowego zawsze przypada na 1 stycznia i nie musi się pokrywać z początkiem zajęcia pasa drogowego.

Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach obowiązującego prawa (art. 7 Konstytucji RP). Przepis Konstytucji wyraża normę zakazującą domniemywania kompetencji organu władzy publicznej i tym samym nakazującą, by wszelkie działania organu władzy publicznej były oparte na określonej normie kompetencyjnej. Akty prawa miejscowego powinny być podejmowane w oparciu o wyraźną normę kompetencyjną rangi ustawowej i w granicach upoważnienia ustawy (art. 94 Konstytucji RP). Stwierdzone wykroczenie przez organ uchwałodawczy poza granice upoważnienia ustawowego do wydania aktu prawa

miejscowego, stanowi istotne naruszenie prawa i skutkuje stwierdzeniem nieważności wadliwych norm prawa miejscowego.

W związku z powyższym na mocy art. 147 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi należy stwierdzić nieważność § 3 ust. 3 i 4 uchwały nr III/26/19 Rady Gminy w Dobroniu z dnia 28 lutego 2019 roku w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego dróg gminnych i dróg będących w zarządzie gminy na cele niezwiązane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego.

Załącznik:

- odpis skargi

PROKURATOR REJONOWY
W ŁASKU

Czesław Żurawski